देतां सिद्धां च सेनां च वेश्यानां नाम दर्शयेत्। दत्तप्रायाणि वणिजां चेटचेटचोस्तथा पुनः ॥ १४१॥ वसन्तादिषु वर्ण्यस्य वस्तुनो नाम यद्भवेत्।

वेश्या यथा वसन्तसेनादिः । वणिग्विष्णुदत्तादिः । चेटः कल-हंसादिः । चेटी मन्दारिकादिः ।

नाम कार्य नाटकस्य गर्भितार्थप्रकाशकम् ॥ १४२ ॥

यथा रामाभ्युदयादिः।

नायिकानायकारूयानात्संज्ञा प्रकरणादिषु । यथा मारुतीमाधवादिः ।

नाटिकासङ्कादीनां नायिकाभिर्विशेषणम् ॥ १४३॥ यथा रत्नावली-कर्पूरमञ्जर्यादिः।

प्रायेण ण्यन्तकः साधिर्गमेः स्थाने प्रयुज्यते । यथा शाकुन्तले-ऋषी 'गच्छावः' इत्यर्थे 'साधयावस्तावत्' ।

द्तासित्यादि नाम्रथरमाध्रलम् । तेन दत्तान्तादिनाम । द्त्तप्रायाणि दत्तान्त-बहुलानि । वसन्तादिषु वर्ण्यस्य कल्हंसादेर्यज्ञाम तचेटस्य चेट्याश्व स्यादित्यर्थः । एकशेषाभावश्चिन्त्यः । गर्भितो गर्भसंधिना स्चितो योऽर्थः प्रयोजनं तत्प्रकाशक-मिस्यर्थः । नायिकया सहितो नायको नायिकानायकः । अन्यथैक-(शेष)प्रस-ज्ञात् । प्रकरणादिष्विस्यादिपदेन भाणादिपरिप्रहः । एतत्प्रायिकं तेन सौगन्धिका-हरणादिसंज्ञापि ॥ प्रायेणेति । 'सुहं चिट्ठन अजनतो । अहं गमिस्सम् ।' इत्यु-

त्रिपताकलक्षणं दिशतवान् । संगीतरत्नाकरेऽपि पताकलक्षणमभिधाय । 'स एव त्रिपताकः स्वाद्धिकतानामिकाङ्गलेः' इति त्रिपताकलक्षणमभिहितम् । सन्दारमरन्दे तु किंन्विद्धिशेषः— 'तर्जनीमूलसंलमकुलिः' करः । गण्डगः संहताकारप्रसारिततलाङ्गुलिः ॥ पताकः स्वादथ यदि विकतानामिकाङ्गलिः । स एव श्रोत्रगस्तिई त्रिपताक इतीर्यते ॥' इति ॥

1. दत्तामित्यादि । अत्र विशेष:—'ब्रह्मक्षश्रस्य नामानि गोत्रकर्मां नुरूपतः । काव्ये कार्याणि कविभिः शर्मवर्मकृतानि च ॥ दत्तप्रायाणि नामानि वणिजां तु प्रयोजयेत् । श्रीयोदात्तानि नामानि तथा शूरेषु योजयेत् ॥ विजयार्थानि नामानि राजस्त्रीणां च कारयेत् ॥ दत्ता मित्राथ सेनेति वेदयानामानि कारयेत् ॥ नानाकुष्ठमनामानः प्रेष्याः कार्योत्त् नाटके । मङ्गलार्थानि नामानि चेटानामपि कारयेत् ॥' इति ॥

१. क-पुत्तके तु 'नाथिका—'इत्यादिः '-द्रविडादिपु' इत्यन्तः पाठो नात्ति. २. 'नायकाख्यानां' घः